

uddannelse, og det har det efter min mening ikke, som lovteksten ligger i dag.

Paralleliteten mellem det ordinære kompetencesystem og det foreslåede voksenuddannelsessystem er heller ikke særlig klar. Tilsyneladende skal en videregående voksenuddannelse gennemføres på et niveau, der svarer til en kort videregående uddannelse. En diplomuddannelse gennemføres på et niveau, der svarer til en mellemlang videregående uddannelse eller en bacheloruddannelse, og en masteruddannelse gennemføres på et niveau, der svarer til en kandidatuddannelse.

Logisk nok, vil mange tænke, indtil de ser opgørelsen af årsværk, der fastsættes for hver voksenuddannelse. Ifølge lovforslaget skal der bruges 3 årsværk, svarende til 180 ECTS-point, på at få en mastertitel, og til sammenligning skal der bruges 5 årsværk, svarende til 300 ECTS-point, for at få en kandidatuddannelse i det ordinære kompetencesystem.

Dertil kommer, at eksempelvis en diplomuddannelse kan tages såvel på en forskningsbaseret uddannelsesinstitution som på et kommende CVU og på en erhvervsskole, hvilket synes at vise en vis forskellighed i niveauet. Det hænger i min verden ikke sammen, det er ikke sammenligneligt.

Venstre frygter, at det foreslåede voksenuddannelsessystem kan devaluere det nuværende ordinære system, en frygt, vi i øvrigt også har for den erhvervsrettede grunduddannelse for voksne. Den må ikke devaluere de normale ungdomsuddannelser. En devaluering over hele linjen vil stå for i vejen for udviklingen af vidensamfundet.

Adgangen til og vekselvirkningen mellem det ordinære kompetencesystem og det foreslåede voksenuddannelsessystem er heller ikke klar. Tilsyneladende kan der shoppes frit mellem systemerne, hvilket bidrager til, at niveauet for de enkelte uddannelser bliver mindre gennemskueligt.

Det er ikke klart, hvordan den enkeltes kompetence vurderes, herunder både erhvervs erfaring og den formelle uddannelse, samt hvordan kvaliteten i uddannelserne i øvrigt sikres. Derudover tilgodeser forslaget kun i meget begrænset omfang, at efter- og videreuddannelser også kan tages på private institutioner. Endelig er det ikke klart, om en mastertitel kan give direkte adgang til en ph.d.-uddannelse.

Venstre havde gerne set to meget klare parallelle, men selvstændige systemer med tydelige

brobygnings- og meritforløb frem for det fremlagte. Derved ville det være muligt at sikre den bedste faglige kvalitet i begge systemer frem for at forsøge at ækvivalere kompetenceniveauerne i de to systemer, som lovforslaget lægger op til.

Forslaget tager heller ikke hensyn til de mange eksisterende efter- og videreuddannelses tilbud, der allerede eksisterer, og hvordan de skal passes ind i det foreslåede voksenuddannelsessystem. Et meget, meget klart eksempel er HD-uddannelsen, som fik en ny bekendtgørelse i 1999. Af bekendtgørelsen fremgår, at HD 1. del og 2. del skal ses i en sammenhæng. Tilsyneladende vil det fremsatte lovforslag alene placere HD 2. del som en diplomuddannelse og ser derfor kun HD 1. del som et indgangsforløb til HD 2. del.

Derudover vil jeg så sige, at ved at placere HD 2. del som en diplomuddannelse siger man, at den har niveau som en bacheloruddannelse i det ordinære system, hvilket er stik imod det, der faktisk er hensigten med den bekendtgørelse, som Undervisningsministeriet udstedte sidste år.

Lovforslaget lider generelt af titelforvirring. Jeg er rystet over at læse undervisningsministerens kommentar om, at en mastertitel ikke vil skabe forvirring i forhold til det ordinære kompetencesystem; en mastertitel i det ordinære system er bred, eksempelvis Master of Science, mens en mastertitel i voksenuddannelsessystemet er smallere, eksempelvis Master of Business Administration.

Jeg tror, vi er mange fra handelshøjskolerne, der er meget kede af den konklusion, ministeriet er kommet frem til, for tilsyneladende er vores kandidatgrad med et snuptag blevet flyttet fra det ordinære kompetencesystem til voksenuddannelsessystemet, uden at vi nogen sinde har sat vores ben der. Et klart eksempel på en uhensigtsmæssig titelforvirring, som ingen kan være tjent med.

Endelig vil jeg lige nævne de mange kritiske høringssvar til lovforslaget. Når man gentagne gange støder på udtryk som »faglig katastrofe«, »mangler sagligt grundlag for«, »mangler forståelse for«, »ministerielle postulater«, så synes jeg, det er værd at stoppe op og overveje, om lovforslaget faktisk er ordentligt gennemarbejdet. Det mener vi ikke i Venstre det er.

Til de resterende lovforslag i Undervisningsministeriets bunke vil jeg kort knytte følgende kommentarer: